

GELD DOET DE DUIVEL DANSEN

Een licht humoristisch drama in twee bedrijven

door

PATRICK BOSTOEN

TONEELFONDS J. JANSSENS - Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GELD DOET DE DUIVEL DANSEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **PATRICK BOSTOEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/202/0220/036
ISBN 9789038516547

Copyright: © 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(7 dames – 5 heren)

MARIE, de moeder des huizes. Een echte moederkloek die haar gezin in goede banen wil leiden.

WALTER, de vader des huizes. Een brave man, arbeider die niet echt veel geld verdient.

THEO, de zoon. Een brave jongen, zoekt ijverig naar werk, maar vindt geen.

SOPHIE, de dochter. Een beetje rebels, flierenfluitster, studeert nog.

THERESE, de oma. Moeder van Marie, beginnend dementerend, redelijk doof, gescheiden vrouw.

PROSPERE, de opa. Vader van Marie, heeft vrouw en kinderen jaren geleden in de steek gelaten.

NONKEL GUIDO, broer van Marie. Is rijk getrouwd met Mariette, maar ligt onder de sloef.

TANTE MARIËTTE, schoonzus van Marie. Rijke dame, maar geldwolf en erg krenterig, geen kinderen omdat ze te duur zijn

TANTE SUZANNE, zus van Walter. Alleenstaande gescheiden dame met geldproblemen.

RIK, buurman. Beetje verliefd op Marie.

LUT, buurvrouw. Echte kwebbel en zeer druk, echtgenote van Rik.

LOES, dochter van tante Suzanne.

DECOR

Een sobere woonkamer; Achteraan de voordeur zonder inkomhal en deur naar de keuken. Links kamer 1: kamer van oma, links kamer 2: kamer van Marie en Walter. Rechts 1: kamer van Theo, rechts 2: kamer Sophie. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Marie komt binnen in de woonkamer. Ze is opgewekt en zingt een vrolijk deuntje. Ze zet het ontbijt klaar. Wanneer ze aan tafel zit, komt Walter binnen.)

WALTER: Goeiemorgen schat. *(geeft haar een zoen)*

MARIE: Goedemorgen. Goed geslapen?

WALTER: Pffff, wat moeilijk in slaap gevallen, maar voor de rest wel goed geslapen.

MARIE: Oei, hebt ge weer zitten piekeren over de rekeningen die hier nog liggen om te betalen?

WALTER: Wel ja, da's toch normaal dat ik mij, als gezinshoofd, verantwoordelijk voel om mijn gezin te onderhouden. Als ik dat niet kan, wat ben ik dan nog waard? Ik denk dat ik beter nog ergens een extra job kan zoeken om wat meer geld binnen te brengen.

MARIE: Je bent hier thuis ook nodig. De kinderen hebben een vader nodig. Als ge nu nog een extra job gaat doen, zijt ge nooit meer thuis. We zien u nu al niet veel.

WALTER: Ja, maar met thuis te zitten komt er geen brood op de plank.

MARIE: We redden ons wel. Het is vooral van belang dat we niet te veel aan de kinderen laten merken dat we het financieel moeilijk hebben. Ze gaan daar ook onder lijden. *(ze neemt hem liefdevol vast en kust hem)* We hebben elkaar toch? Dat is het belangrijkste.

(Theo komt uit zijn kamer, zoent zijn moeder en zet zich aan tafel.)

THEO: Goeiemorgen. Is het eten nog niet gereed?

MARIE: Zeg jongen, ge kunt de koffie zelf uit de keuken halen en de rest staat op tafel.

THEO: Is dat alles? Pffff, bij mijn vrienden is het ontbijt veel uitgebreider. Daar staan er koffiekoeken en yoghurtjes en fruit op tafel. En wat staat er hier? Brood en confituur, dat is al.

WALTER: Wel, als gij koffiekoeken en kaviaar als ontbijt wilt, kunt ge misschien beginnen met werk te zoeken. Hoelang zit ge nu eigenlijk al zonder werk? Twee, drie jaar? Zo moeilijk kan het toch niet zijn.

THEO: Wie spreekt er nu van kaviaar, verdorie? Ik ben heus wel bezig met het zoeken naar een job. Maar tegenwoordig is het niet gemakkelijk.

WALTER: Ja, hoe zou dat komen?! Omdat ge veel te kieskeurig zijt. Voor meneer mag het niet te ver, te zwaar, niet te lastig en zeker niet te gewoon zijn.

THEO: Omdat ik niet wil wegrotten in een stomme fabriek aan een hongerloontje zoals gij.

MARIE: Jongens jongens alstublieft, geen ruzie aan ontbijttafel. De dag moet nog beginnen en als we dat doen met zo'n hevige discussie is de rest van de dag ook om zeep.

(Sophie komt de kamer binnen. Ziet er een beetje rebels uit.)

SOPHIE: Goeiemorgen iedereen. Oei, is er iemand gestorven? Precies een begrafenis hier.

MARIE: Goeiemorgen schatteke. Hoe was het gisteren op het feestje met uw vriendinnen?

SOPHIE: Oh goed. 't Was leuk. *(gooit haar voeten op tafel)*

WALTER: Voeten van tafel! Zet u deftig!

SOPHIE: Mama, staat hij er nog op?

MARIE: Wat?

SOPHIE: Mijn neus. Wat is het hier weer plezant wakker worden.

WALTER: Ik moet gaan werken. Tot vanavond. *(kust Marie)*

SOPHIE: Tot vanavond, papaatje. Vergeet uw goed humeur niet mee terug te brengen van uw werk.

(Walter gaat af)

MARIE: Sophie, stop met uw vader te plagen. Hij heeft het al moeilijk genoeg.

SOPHIE: Het is toch waar, zo'n brompot. Ik weet niet wat gij ooit in die vent gezien hebt.

MARIE: Wij hebben hele mooie jaren gehad samen. Het is nu gewoon *wat* moeilijker door wat geldproblemen en zo. Vertel me liever hoe het is met uw lief -hoe heet hij ook al weer- Pieter-Jan is?

SOPHIE: Pfff, die klootzak. Hij is er met mijn beste vriendin vandoor.

THEO: Haha, misschien was zij beter in bed dan gij.

SOPHIE: *(gooit een boterham naar zijn hoofd)* Ja, da's het enige waar venten aan denken; seks, seks en nog eens seks.

THEO: Maar dat is toch het belangrijkste in het leven. Seks. Zonder seks was het menselijk ras al lang uitgestorven.

SOPHIE: Oh gij kieken. Ge ziet dat uw hersenen duidelijk in uw onderste delen zitten. Gij hebt niet eens een diploma.

THEO: Oh, moet ge madam eens horen! Zij gaat een diploma halen. Pffff, laat me niet lachen. Coiffeuse, daar moet ge nu niet bepaald slim voor zijn.

MARIE: Kinderen alstublieft, geen ruzie.

SOPHIE: Hij is begonnen.

THEO: Trut.

MARIE: Stop alstublieft, stop! Ik heb daar nu echt geen zin in. Ander onderwerp graag. Wat gaat gij vandaag doen, Theo?

THEO: Ik ga vandaag solliciteren voor cipier.

SOPHIE: Cipier? Hahahaha, daar zult ge ook niet moe van thuiskomen. Echt iets voor u.

MARIE: Ik vind dat wel een schoon beroep. Verdient goed, mooie uren, veel verlof.

SOPHIE: Ja, dan kan hij misschien zijn vriendjes in het gevang gaan bezoeken.

THEO: Ja, ik ben hier weg. Trut. *(af)*

MARIE: Veel succes jongen.

SOPHIE: Ma, dat is nu toch echt geen job voor hem?

MARIE: Waarom niet? Ik vind van wel. Zeg, maak eens oma wakker, het is al acht uur en normaal is ze dan al op.

SOPHIE: *(loopt naar linkse kamer 1.)* Oma! Opstaan! 't Is al... *(komt terug uit de kamer)* Oh shit Ma! Oma heeft weer in haar bed gedaan!

MARIE: Ogottekes toch, is het weer van dat? *(gaat naar kamer oma)*

(Sophie loopt al kokhalzend verder door naar haar kamer)

(komt met oma ondersteunend de woonkamer in) Maar ma toch, hoe is dat nu mogelijk?

THERESE: Ik kan daar toch niets aan doen? Ik moet ik altijd om zeven uur zo ontzettend naar de grote wc. Dat is toch heel normaal.

MARIE: Ja ma, dat is normaal. Maar gij komt maar om acht uur uit uw bed en dat is niet normaal. Kom, we gaan naar de keuken om u te verschonen. *(af)*

(Sophie komt terug uit haar kamer.)

SOPHIE: Mannekens, heel het huis ruikt er naar.

(Op dat moment komt Marie uit de keuken.)

MARIE: Ge zoudt beter een beetje helpen om oma schoon te maken.

SOPHIE: Zijt ge zot? 't Is uw moeder. Ik kom daar niet aan. Zouden we ze niet beter in een rusthuis steken?

MARIE: Sophie, ge weet goed genoeg dat wij een rusthuis niet kunnen betalen en daarbij kunnen wij haar pensioentje goed gebruiken.

SOPHIE: Ja oké, maar ze begint dement te worden en ze zuipt al onze flessen drank uit.

MARIE: Ja, ik weet het. Maar ge moet dat begrijpen. Ze is beginnen drinken toen uw opa ons heeft verlaten. Ik was toen nog heel klein. Kunt ge u dat inbeelden? Hij liet ons in de steek voor één of andere blonde del en wij bleven verweesd achter met daar bovenop een heleboel geldzorgen. *(gaat naar linkse kamer 2 en komt met handdoeken terug)* Wees blij dat uw vader en ik zo'n goed koppel zijn en dat gij al die misère niet moet meemaken.

SOPHIE: Ja, 't is nu niet dat wij hier op rozen zitten, ma. Ik ga mijn leven toch anders aanpakken. Ik zal zeker niet trouwen met zo'n arm arbeidertje. Wij gaan samen groot geld verdienen, veel reizen en alles doen wat we leuk vinden.

MARIE: Och meisje, ik hoop dat het u lukt, maar zo simpel is het allemaal niet.

(Er wordt aan de voordeur gebeld. Marie gaat terug naar de keuken om oma verder te helpen. Sophie doet de voordeur open.)

SOPHIE: Hey Nonkel Guido, kom binnen. Wat brengt u hier?

GUIDO: Ik kom gewoon mijn zusje eens bezoeken.

SOPHIE: Ze zit in de keuken. Maar ik zou u niet aanraden daar naar binnen te gaan. Oma heeft haar bed weer als groot toilet gebruikt.

GUIDO: Oh nee, is het weer van dat?

SOPHIE: Het is echt niet meer te doen met oma. Kunnen we haar echt niet in een rusthuis steken? Jullie hebben toch geld genoeg?

GUIDO: Ja meiske ik weet het, maar ge weet ook dat tante Mariette nogal gierig is en dat ze daar geen geld wil aan spenderen.

SOPHIE: Maar wij zitten wel met de gebakken peren. Oei, is het al zo laat? Ik moet naar school. *(af langs voordeur)*

MARIE: *(komt de keuken uit)* Ah Guido, Hoe is 't?

GUIDO: Goed goed. Ik kwam eens goeiendag zeggen.

MARIE: Dat gij gewoon eens goeiendag komt zeggen is niet normaal. Gij hebt iets nodig, nietwaar?

GUIDO: Wel ja, het zit namelijk zo: deze week is er een grote trekking van EuroMillions. Ik zou daar wel eens op willen spelen. Maar ge weet dat Mariette dat niet wil. Zoudt gij mij wat geld kunnen lenen? Ik geef het u zo snel mogelijk terug.

MARIE: God ja, EuroMillions. Ik geloof daar eigenlijk ook niet echt in. Maar goed, als ge me beloofd mij 'asap' terug te betalen, oké. Ge weet dat wij het niet zo breed hebben als jullie. *(haalt een potje uit de kast, geeft het geld aan Guido)*

GUIDO: Dat is teveel. Ik heb maar de helft nodig.

MARIE: Weet ge wat? Koop voor ons ook een lotje. Ge weet nooit.

GUIDO: Gij zijt een schat van een zus. Merci. *(geeft haar een klinkende zoen)*

MARIE: Ja ja, 't is al goed. Breng mijn lotje maar terug binnen dan.

GUIDO: Daaaag zusje. *(af)*

(Oma komt al sloffend uit de keuken en zet zich in de zetel.)

THERESE: Was dat onze Prospère? Ik hoorde Prospère toch?

MARIE: Nee moeder, dat was niet Prospère. Uw vent, mijn vader heeft ons vele jaren geleden laten zitten voor een schoon jong mokske, weet ge niet meer?

THERESE: Wat zegt ge? Gaat onze Prospère terugkomen met een sokske? Ah ja, ik zal zijn sokskes moeten naaien waarschijnlijk. Ja, zijn sokken zitten altijd zo rap vol met gaten.

MARIE: Oh, laat maar moeder. Wanneer gaat het nu eens tot u doordringen dan uw vent NOOIT meer terugkomt. God mag weten waar hij zit. In Thailand? Of de Bahama's, wie gaat het zeggen. Maar 't is beter zo, want hij bezorgde ons toch niks anders dan miserie.

THERESE: Ik zal wel tijd vinden om zijn sokken te herstellen.

MARIE: *(loopt naar de kast waar flessen drank staan.)* Verdikke, die fles whisky is weeral zo goed als leeg. Ma, hebt ge weer aan de fles gezeten gisteren? Niet moeilijk dat ge weer niet zijt opgestaan om naar de wc te gaan.

THERESE: Whisky? Nee, nee, of ja misschien een klein slokje. Dat mag toch?

MARIE: Een slokje ja, maar geen halve fles. Ma toch, wat moet ik toch met u aanvragen?

(Oma zit wat in de zetel voor zich uit te staren. Er wordt aan de deur gebeld. Marie doet open. Tante Mariette staat voor de deur.)

MARIE: Oh Mariette, wat een verrassing. Maar komt toch binnen.

MARIETTE: Merci Marie, merci.

MARIE: Zet u. Koffietje?

MARIETTE: Ja graag, Merci.

MARIE: *(schenkt haar een kop koffie in.)* Vertel eens, wat voor nieuws?

MARIETTE: Hebt ge er soms geen koekje bij?

MARIE: Een koekje? Ja natuurlijk. Maar in de winkel ligt het vol koekjes hoor. *(ze geeft haar met tegenzin de doos koeken)*

MARIETTE: Wel, waarvoor ik kom. Mijn vent loopt nu al een tijdje met de gedachte rond om mee te spelen met de lotto... je weet wel EuroMillions of zo. Ik heb hem gezegd dat ik daar niet in geloof en dat hij daar ons geld niet moet aan verspillen. Ge weet misschien dat ik alle geldzaken goed beheer en controleer.....

MARIE: Ja dat weet ik. Mijn broer moet geen pintje gaan drinken op café of ge hebt het gezien aan de rekening.

MARIETTE: Dat is toch normaal. Ik moet toch weten waar hij zijn geld aan uitgeeft. Het leven is duur en we mogen het geld niet over de balk smijten. En zo'n Euro dingens is puur geld weggegooid, als ge het mij vraagt.

MARIE: Ge hebt er nochtans genoeg. Ge hebt verdorie ik-weet-niet-hoeveel eigendommen en ge kunt waarschijnlijk uw garage niet binnen door al de zakken geld die er staan.

MARIETTE: Nu niet overdrijven, Marie. Dat geld heb ik geërfd van mijn ouders en die hebben ook altijd zeer zuinig geleefd.

MARIE: Maar ja, ze zijn er ook niet mee in hun graf gekropen en gij zult dat ook niet doen.

MARIETTE: Enfin bon, wat ik u dus wil komen zeggen is als Guido naar hier zou komen om geld te lenen om een lotje te kopen: NIET DOEN!

MARIE: Euh... ja, euh... nee... oké oké, ik heb het begrepen.

MARIETTE: Merci, Ik ben dan maar vlug weg, want de beenhouwer verkoopt zijn worsten vandaag aan de helft van de prijs. Dat mag ik niet missen. *(gaat af terwijl ze dit zegt)*

MARIE: Ja, haast u maar dat ge niet te laat komt *(gooit de deur dicht)* en stikt in uw worsten, gierig krenge. Amai, hoe mijn broer met zo'n krenterig geval kan leven, versta ik niet. Ze zou het klokhuis van een appel van de grond rapen om verder op te eten. Haar toiletpapier laat ze drogen om nog eens te gebruiken, zo gierig is ze.

(De deurbel gaat opnieuw.)

Wie is dat nu weer? 't Is hier weer precies de zoete inval. *(Ze doet de voordeur open en Lut de buurvrouw komt binnen.)*

LUT: Dag Marie, Hoe is 't? Zeg, moet ge nu eens iets weten. De vrouw van de beenhouwer zou een affaire hebben met de postbode... Ge weet wel, Kamiel, die met zijn ros haar en zijn rosse baard. Weet gij toevallig met wie? Het is nu niet dat het mijn zaken zijn, maar ik zou wel eens willen weten wie hij aan de haak geslagen heeft. Het is nu toch ook geen al te knappe man en het zou me verwonderen dat zijn minnares iemand van het dorp zou zijn. 't Is nu niet dat ik

zo nieuwsgierig ben, maar toch...

MARIE: Ge zijt niet nieuwsgierig, maar ge weet het alleen graag allemaal. Zijn dat nu weer geen roddels?

LUT: Bah nee, ik heb het juist gehoord bij de kapster; zij heeft me het verteld.

MARIE: Ah ja, en als de kapster het verteld heeft, zal het wel waar zijn zeker. Ik ken dat. Gelijk die keer dat er geroddeld werd dat mijn man met een vreemde vrouw hier had liggen rollebollen.

LUT: Wel ja, wij konden toch niet weten dat uw Walter een zuster had.

MARIE: 't Is niet omdat er hier een vreemde vrouw binnenkomt, dat ze daarom een minnares is.

LUT: Dat is waar. Ik zou dat nooit durven beweren. Maar ja, dat werd verteld in het kapsalon en dan...

MARIE: Jullie gingen er dus doodleuk van uit dat het waar was...

LUT: Maar die keer dat de bakker zijn been gebroken had, dat was wel waar.

MARIE: Ja, dat was waar. Ge kon er ook niet naast kijken, hij zat in het gips. Maar er werd geroddeld dat hij met zijn zatte botten van de trap geduwd werd door zijn vrouw. Dat was niet waar. Hij was gewoon met zijn koersfiets gevallen, de sukkelaar.

LUT: Bah ja, het had toch gekund.

MARIE: Kwam ge alleen maar om me dit te vertellen?

LUT: Nee, nee, ik willen vanmiddag een cake bakken. Hebt ge soms een paar eieren die ik kan lenen?

MARIE: Lenen? Ik denk dat ik er nog altijd een paar dozijn moet terugkrijgen van andere keren. Hoeveel moet ge er hebben?

LUT: Zes is genoeg. Mocht het lukken, ook een beetje bloem, van die zelfrijzende, ge weet wel.

(Marie geeft de eieren en de bloem.)

En zoudt ge ook nog een klompje boter hebben?

(Marie geeft ook de boter.)

MARIE: Voila, ge kunt beginnen bakken. Ge moogt mij altijd inviteren om een stukje cake te komen eten hoor, met een kopje koffie.

LUT: Oh maar dat zal niet gaan, want mijn vriendinnen komen en ze eten allemaal heel graag cake. Ik denk niet dat er veel van zal overschieten. Ik ben vlug weg. Daaaag en merci, ik ga dit zo rap mogelijk terug geven. *(af)*

MARIE: Teruggeven? Laat me niet lachen, volgend jaar misschien.

THERESE: Wie was dat madammeke? Ik heb ze nog al eens gezien.

MARIE: Ja dat is niet moeilijk; ze komt hier quasi iedere dag om iets te lenen. Ze zou u beter eens komen lenen, om te gaan wandelen of zo. Maar dat zal ze niet doen. *(ruimt de ontbijttafel op.)*

(Een poosje later rinkelt de bel weer.)

Maar jongens toch, kunnen ze mij nu geen uur gerust laten?

(ze opent de voordeur en Rik, de buurman komt binnen)

RIK: Goeiemorgen, Marieke. Is Walter thuis?

MARIE: Nee Walter is niet thuis. Hij is gaan werken. Ze leven niet allemaal van de dop zoals jij Rik.

RIK: Hela, hela, ik heb in mijn leven genoeg gewerkt. Dag en nacht heb ik mijn kloten afgedraaid voor vaders staat. 't Is nu hun beurt om voor mij te betalen.

MARIE: Mocht iedereen zo denken, 't zou er mooi uitzien. Waarvoor hebt ge Walter nodig? Is er weer iets kapot *dat* jij niet kunt herstellen?

RIK: Nee, ik wou vragen of hij geen zin had om mee te gaan vissen.

MARIE: Te gaan vissen?! Ik ken dat. Zoals de vorige keer zeker. Toen zijn jullie 'schetekanaar' thuisgekomen. Dat moet ge mijn Walter niet meer lappen.

RIK: Dat was wel zijn schuld. Hij vroeg om nog een pintje te gaan drinken na het vissen.

MARIE: Eéntje ja, maar geen hele bak. Hij kon bijna niet meer op zijn benen staan. Hij heeft toen ook de wc pot afgebroken. We hebben dagen zonder wc gezeten.

THERESE: Wc, ik moet naar de wc.

(Thérèse staat moeizaam recht, Marie helpt haar naar de keuken, beiden af)

RIK: Miljaar, ik zou het niet mogen dromen dat ik voor zo'n 'dement-kraam' zou moeten zorgen. Ik zou mijn moeder in een rusthuis steken zulle.

MARIE: *(komt alleen terug binnen)* Ah, ge zijt hier nog. Ik dacht dat ge weg zoudt zijn.

RIK: Moet ik weg misschien? Nu dat we hier nu toch alleen zijn, zoudt ge eens niet met mij willen gaan eten? Zo alleen met ons twee?

MARIE: Gaan eten? Dat heb ik al in jaren niet meer gedaan. Ik doe dat nochtans wel eens graag. Maar ja, we kunnen dat ons niet permitteren.

RIK: Wel, wij ons twee, ik betaal, oké? *(komt verleidelijk dichtbij)*

MARIE: Gaat jij maar met uw vrouwtje eten, dat zou beter zijn. Ik kan toch moeilijk met u gaan eten en mijn ventje hier alleen laten.

RIK: Maar Walter hoeft daar niets van te weten. We kunnen dat toch ook in het geheim doen.

MARIE: Tut tut, niks van. Ik weet wel waar jij op afstuurt. We wonen nu al meer dan tien jaar naast elkaar en 't is al tien jaar dat ge mij probeert te verleiden. Voor de zoveelste keer: ik zie mijn Walter graag en ik doe daar niet aan mee.

RIK: *(neemt haar vast)* Marie, ge weet toch dat ge de vrouw van mijn dromen zijt. Gij zijt alles voor mij. Ik zou alles voor u doen. Ik zou u verwennen als een prinses. Ge weet niet wat ik u te bieden heb.

MARIE: Dat weet ik wel. Veel miserie en gezever en laat me nu alstublieft met rust.

THERESE: *(vanuit het toilet)* 'k Heb gedaan!!

MARIE: Ja Rik, ik moet mijn moeder van de wc halen. Ik zou willen dat ge weg zijt als ik terugkom. Oké?! *(af keuken)*

RIK: Verdomme, gaat dat nu nooit een keer lukken om dat wijf eens binnen te doen.
(af)

(Licht uit)

Scène 2

Twee dagen later

(Marie komt weer als eerste uit de kamer in de woonkamer en dekt de tafel. Walter komt binnen langs de voordeur, met brood en de krant.)

WALTER: Goeiemorgen schat. Ik ben al brood gaan halen.

MARIE: Goeiemorgen. Zo vroeg wakker?

WALTER: Ja, ik kon niet meer slapen. Ik ben vandaag ontzettend vrolijk opgestaan.
(geeft Marie een hartelijke zoen en klap op haar achterste)

MARIE: Oeps, Walter? Straks komen de kinderen nog binnen.

WALTER: *(neem de krant en gaat aan tafel zitten)* We zullen eens zien wat ze allemaal te zeggen hebben. *(Begint te lezen)*

MARIE: 't Zal wel weer niks speciaal zijn.

WALTER: Amai, gisteren was er trekking van EuroMillions..... Er is maar één winnaar uit de bus gekomen. Verdikke, dat zou ik nu wel eens graag winnen, zo ne EuroMillions.

MARIE: 't Is juist, nu dat ge het zegt, ik heb een lotje gekocht van EuroMillions. Wacht, ik zal het eens halen.

WALTER: Wat? Gij een lotje gekocht? Ge doet gij dat anders toch nooit?

MARIE: Zwijg stil! Onze Guido heeft hier onlangs gevraagd of ik niet eens wou meespelen. Ge weet toch nooit.

WALTER: Blijf dromen, meiske. Dat geluk zullen wij wel niet hebben.

(Marie haalt het biljet uit de lade en geeft het aan Walter.)

MARIE: Hier, kijk eens of we geen prijs hebben.

WALTER: *(neemt het lotje en vergelijkt de cijfers in de krant.)* 't Is niet waar! Wacht... wacht... Zeg dat 't niet waar is!

MARIE: Wat is er? Walter, wat is er?

WALTER: Marie, ben ik wakker of ben ik nog aan het slapen?

MARIE: Ge zijt wakker Walter. Wat is er?

WALTER: We hebben gewonnen. We hebben gewonnen! Ik denk dat we de enige winnaars zijn van de EuroMillions. 150.000.000 euro.

MARIE: Walter, niet zeveren alstublieft. Laat zien. *(ze gaat achter Walter staan)*

WALTER: Kijk hier, de winnende cijfers. Bekijk ons biljet. We hebben gewonnen!

(Marie en Walter beginnen te juichen en te dansen, maken enorm veel leven. Theo komt met slaperige ogen uit zijn kamer.)

THEO: Hey mensen, alstublieft, wat scheelt er met jullie?

MARIE: Theo jongen, al onze zorgen zijn voorbij. We hebben EuroMillions gewonnen!

THEO: Dat meent ge niet?

MARIE: Hier de krant en hier ons lotje.

THEO: *(leest de krant en het lotje) WHAT THE FUCK?! (begint nu ook te dansen en te juichen.)*

(Sophie komt nu uit haar kamer.)

SOPHIE: Hey bende onnozelaars, zijn jullie gek geworden of wat?

THEO: Sophietje... Sophietje... we zijn rijk, rijk, rijk. *(neemt haar vast en begint -tegen haar zin- met haar te dansen.)*

MARIE: Sophie, we hebben de EuroMillions gewonnen! 150.000.000 euro.

(Sophie begint nu ook te tieren en rond te lopen gelijk een kip zonder kop. Na enige tijd horen ze opeens dat oma roept vanuit haar kamer.)

THERESE: 'k Heb gedaan!

MARIE: Oh nee, 't is niet waar! Is 't weer van dat? *(gaat naar de kamer van oma)* Hebt ge nu weer in uw bed gedaan? Doe dat toch eens op de wc, verdomme. *(af slaapkamer oma)*

WALTER: Oké jongens, we moeten goed overleggen. Iedereen aan tafel.

THEO: Hoe gaan we het geld verdelen?

SOPHIE: Nu krijg ik toch wel mijn brommerke?

THEO: En ik krijg nu toch wel mijn auto, een nieuwen, een Porsche, nietwaar?

WALTER: Rustig, rustig, we enkele dingen goed moeten afspreken.

(Marie komt met oma uit de kamer, haar onderbroek op de enkels, sloffend naar de keuken.)

MARIE: 't Is mij gelijk wat jullie afspreken, maar dit ga ik niet meer doen. Ze vliegt in het rusthuis.

THERESE: Wie komt er naar huis? Prospère? Komt Prospère naar huis? 't Is precies al lang geleden dat ik hem gezien heb.

MARIE: Ja maake, al veertig jaar geleden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze